

عنوان مقاله:

مطالعه بافت شناسی آثار تابش کم توان هلیوم نئون بر التیام نقص استخوانی جزیی در استخوان تی بیای خرگوش

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دوره 10، شماره 29 (سال: 1379)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

کامران حیدری

محمد بیات

هانیه ژام

احمد حسینی

افسانه آذری

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: در تحقیق حاضر آثار تابش لیزر کم توان هلیوم نئون بر التیام نقص استخوانی جزیی در استخوان تی بیای خرگوش به وسیله روش های ارزیابی کمی بافت شناسی بررسی گردید. مواد و روش ها: تحقیق به روش تجربی صورت پذیرفت. چهل و دو راس خرگوش نر بالغ به طور تصادفی به دو گروه شاهد و تجربی تقسیم شدند. هرگروه به سه گروه مساوی کوچک تر تقسیم شد. در هر خرگوش، تحت بیهوشی عمومی و با رعایت شرایط استریل برشی در بافت نرم نمای داخلی ساق اندام خلفی چپ، ایجاد کرده و با یک دریل برقی دارای منته فولادی به قطر ۲ میلی متر یک نقص استخوانی جزیی در سطح داخلی تنه استخوان تی بیای تا عمق کانال مرکزی استخوان ایجاد گردید. روز عمل جراحی روز صفر و روز بعد، روز یک محسوب شد. از روز صفر تا انتهای روز چهاردهم در زیر گروه یک و تا روز بیست و یکم در زیر گروه دوم و تا روز بیست و هشتم در زیر گروه سوم به خرگوش های گروه تجربی لیزر کم توان هلیوم نئون با انرژی دانسیته ۱.۲ J/cm با روش Grid به محل ضایعه تابانده شد. در موعدهای فوق الذکر خرگوش ها به وسیله اتر کشته شدند. نمونه تهیه شده از محل نقص استخوانی پس از ثبوت، دکلسیفیکاسیون و پردازش بافتی با پارافین قالبگیری، و برش هایی از آن تهیه شد. برش ها به دو روش رنگ آمیزی هماتوکسیلین و انوزین، و تریکروم ماسون رنگ شدند. برای انجام مطالعه بافت شناسی از دو روش رتبه ای توصیفی و اندازه گیری استفاده شد. در روش رتبه ای توصیفی، مقاطع بافت- شناسی هریک از نمونه های متعلق به گروه های شاهد و تجربی در یکی از درجه های جدول رتبه بندی بلوغ کال قرار گرفتند. در روش کمی با استفاده از قطعه چشمی مخصوص ضخامت پریوست و کال اندازه گیری شد. روش آماری مورد استفاده برای مقایسه گروه ها در هر یک از روزهای مورد بررسی Mann Whitney U test بود. نتایج: از نظر رتبه ای توصیفی، در گروه تجربی میانگین روز چهاردهم کمتر از گروه شاهد و در روز بیست و یکم برابر آن و در روز بیست و هشتم بیشتر از آن بود. ولی هیچ یک از تغییرات فوق الذکر از نظر آماری معنی دار نبود. نتایج روش اندازه گیری در گروه تجربی در اکثر موارد بهتر بود و اختلاف مربوط به میانگین ضخامت پریوست در روز بیست و یکم از نظر آماری ($p < 0.05$) هم معنی دار بود. استنتاج: تابش لیزر کم توان هلیوم نئون بر نقص استخوانی جزیی استخوان تی بیای خرگوش موجب افزایش معنی دار ضخامت پریوست در روز بیست و یکم بررسی و افزایش وضعیت رتبه ای توصیفی همین گروه در روز بیست و هشتم بررسی در مقایسه با گروه شاهد گردید.

کلمات کلیدی:

Laser , Fracure healing , Histology , Tibia , Rabbit , لیزر ، التیام شکستگی، تی بیا،

خرگوش، بافت شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1792480>

